

2. Αντιτίθενται οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK, της 28ης Νοεμβρίου 2006, όπως έχει ερμηνευθεί από την κοινοτική νομολογία που παρατέθηκε στο σκεπτικό, σε εθνικές διατάξεις των κρατών μελών —όπως οι προπαρατεθείσες και ισχύουσες στην Ιταλία (άρθρα 25 και 39 του προεδρικού διατάγματος 633/1972)— οι οποίες αποκλείουν, επίσης από ποινική άποψη, τη δυνατότητα να ληφθούν υπόψη για την έκπτωση του ΦΠΑ τιμολόγια πληρωμένα από τον υποκείμενο στον φόρο τα οποία ο υποκείμενος στον φόρο δεν καταχώρισε με οποιονδήποτε τρόπο;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου της 28ης Νοεμβρίου 2006 σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (EE L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 13 Ιουλίου 2015 — Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH

(Υπόθεση C-355/15)

(2015/C 320/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH

Λοιποί μετέχοντες στη διαδικασία: Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co KG in Wien

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει στο άρθρο 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημόσιων έργων (¹), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημόσιων συμβάσεων (²) (στο εξής: οδηγία 89/665), να δοθεί, υπό το πρίσμα των θεμελιωδών εκτιμήσεων που διατυπώθηκαν με την απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2013, C-100/12 (³), Fastweb, η ερμηνεία ότι προσφέρων, του οποίου η προσφορά απορριφθηκε νομίμως από την αναθέτουσα αρχή και ο οποίος, ως εκ τούτου, δεν είναι ενδιαφερόμενος προσφέρων κατά την έννοια του άρθρου 2α της οδηγίας 89/665, δεν δύναται να ασκήσει προσφυγή κατά της αποφάσεως περί αναθέσεως (εν προκειμένω, της αποφάσεως για τη σύναψη συμφωνίας-πλαίσιου) και κατά της συνάψεως της συμβάσεως (συμπεριλαμβανομένου του αιτήματος αποζημιώσεως κατ' άρθρο 2, παράγραφος 7, της οδηγίας), ακόμη και όταν μόνο δύο προσφέροντες υπέβαλαν προσφορές και η προσφορά του επιλεγέντος προσφέροντος, στον οποίο ανατέθηκε η σύμβαση, έπρεπε, κατά την άποψη του μη ενδιαφερόμενου προσφέροντος, να έχει επίσης απορριφθεί;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

- 2) Πρέπει στο άρθρο 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/665 να δοθεί, υπό το πρίσμα των θεμελιωδών εκτιμήσεων που διατυπώθηκαν με την απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2013, C-100/12, Fastweb SpA, η ερμηνεία ότι ο μη ενδιαφερόμενος προσφέρων (κατ' άρθρο 2α της οδηγίας) πρέπει να έχει το δικαίωμα να ασκήσει προσφυγή μόνον
- α) εφόσον από τον φάκελο της διαδικασίας εξέτασης της προσφυγής προκύπτει προδήλως το μη νομότυπο της προσφοράς του επιλεγέντος προσφέροντος;
- β) εφόσον το μη νομότυπο της προσφοράς του επιλεγέντος προσφέροντος οφείλεται σε παρεμφερείς λόγους;

⁽¹⁾ EE L 395, σ. 33.

⁽²⁾ EE L 335, σ. 31.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2013:448.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landgericht Itzehoe (Γερμανία) στις 23 Ιουλίου 2015 — Raiffeisen Privatbank Liechtenstein AG κατά Gerhild Lukath

(Υπόθεση C-397/15)

(2015/C 320/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Itzehoe

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Raiffeisen Privatbank Liechtenstein AG

Εναγόμενη: Gerhild Lukath

Παρεμβαίνοντες: Rüdiger Boy, Boy Finanzberatung GmbH, Christian Maibaum, Vienna-Life Lebensversicherungs AG, Frank Weber

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η σύμβαση χορήγησης δανείου που συνάπτεται μεταξύ μιας τράπεζας και ενός καταναλωτή και συνδέεται με σύμβαση ασφάλισης ζωής και με σύμβαση παροχής συμβουλών και διαμεσολάβησης για πραγματοποίηση επένδυσης, επένδυσης που λειτουργεί ως εξασφάλιση του ποσού του δανείου, να θεωρηθεί ως σύμβαση παροχής υπηρεσιών κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, της Σύμβασης για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, της 19ης Ιουνίου 1980 ⁽¹⁾ (στο εξής: Σύμβαση για τις συμβατικές ενοχές);
- 2) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 2, της Σύμβασης για τις συμβατικές ενοχές εφαρμογή ακόμη και στις περιπτώσεις στις οποίες η διαφήμιση ή η επαφή με τον καταναλωτή γίνεται στη χώρα στην οποία ο καταναλωτής έχει την κύρια κατοικία του, αλλά ο καταναλωτής υπογράφει τις συμβάσεις στη δευτερεύουσα κατοικία του, αν ο αντισυμβαλλόμενος του καταναλωτή ή ο αντιπρόσωπός του έλαβε την παραγγελία του καταναλωτή στο κράτος της κύριας κατοικίας;

⁽¹⁾ EE L 266, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hanseatisches Oberlandesgericht Bremen (Γερμανία) στις 24 Ιουλίου 2015 — Ποινική διαδικασία κατά Pál Aranyosi

(Υπόθεση C-404/15)

(2015/C 320/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hanseatisches Oberlandesgericht Bremen.